

[Henry Christensen.]

at latterliggøre disse bestræbelser. Jeg ved nu ikke, hvor fornuftig og klog den optræden var. Men ud over det tilsagn om at søge at undgå for stærk belastning over bygge- og anlægsvirksomheden, som den højtærede statsminister har givet, var det måske på tide og umagen værd på ny at overveje de former, hvorunder vore udgifter bevilges i det høje ting. Finansloven er jo efterhånden kun en del af bevillingsområdet, om jeg så må sige. Gennem årenes løb gennemføres der en række nye direkte udgiftslove, og ved tillægsbevillingerne over tillægsbevillingsloven oplever vi en løbende strøm af nye, ikke budgetterede udgifter. Det var måske rimeligt, om vi prøvede at sætte ind med en reform af praksis på dette område.

Regeringens politik synes efter det forelagte oplæg ikke i tilstrækkelig grad at ville tage hensyn til den automatiske svikmølle, som vi også har her i landet, og her er det pristalssystemet, jeg tænker på. Nu vil vi i løbet af året få de automatiske stigninger i indkomstskatterne, og de vil virke dæmpende på presset, men de vil samtidig gennem pristallet — og det står der jo også i den økonomiske årsoversigt — automatisk virke med til at forøge efterspørgslen og omkostningerne her i landet. Regeringen er kommet med et oplæg, hvori man på ny stiller forslag om at gennemføre meget vidtgående omsætningsafgifter, og man tænker sig øjensynligt, at disse omsætningsafgifter, der begrundes med, at vi skal dæmpe efterspørgselspresset, samtidig skal indgå i pristallet, hvorved de vil øge efterspørgselspresset senere.

Jeg beder statsministeren give nærmere oplysninger om, hvad han i øvrigt har tænkt sig på dette område, og jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om tiden ikke er inde til på regeringshold at overveje, om den form for pristalsregulering, vi har haft gennem de senere år, skal opretholdes.

Jeg ved vel, at det er overenskomsterne, der indeholder bestemmelser om pristallet, men staten har også gennem sin lovgivning indført bestemmelser om pristallet — vi har jo desværre måttet gennemføre indgreb på mange andre områder. Skal dette omkostnings- og inflationsskabende moment, der er med til at skabe de økonomiske

vanskeligheder, have lov at fortsætte? Jeg beder også om, at statsministeren vil give os en fremstilling af regeringens syn på dette område, således at også det kan indgå i det helhedsbillede, hvorunder den økonomiske drøftelse må ses.

Per Hækkerup: Man kan naturligvis spørge sig selv, om der er nogen særlig hensigt i, at vi i dag fører en almindelig økonomisk drøftelse i besvarelse af den forespørgsel, oppositionen har stillet, når vi på torsdag formentlig skal have en detailldrøftelse af de lovforslag, som i dag er fremsat i det høje ting.

Jeg skal ikke gå ind på en vurdering af enkelthederne i de lovforslag, som kommer til behandling i næste uge, men jeg vil gerne i anledning af de almindelige bemærkninger, det ærede medlem hr. Henry Christensen har gjort om den økonomiske situation, sige, at jeg synes i hvert fald, det er karakteristisk, at den diskussion, vi kan føre om, hvad vi skal gøre for at bevare grebet om den økonomiske udvikling, føres på baggrund af en sund økonomisk situation.

Vi har haft den glæde i de sidste 3-4 år at opleve en produktions- og velstandsstigning og en beskæftigelse, som vi ellers ikke har kendt. De problemer, der møder os, er altså ikke problemer, der flyder af fattigdommens vanskeligheder; det er problemer, der følger med, at vi har fået en så voldsom aktivitet herhjemme, som tilfældet har været. Derfor synes jeg også nok, det giver en anden baggrund for vor økonomisk-politiske debat, end vi måske har været vant til det i tidligere år. Vi erkender også i socialdemokratiet, at sådan som udviklingen er forløbet i det sidste halvandet års tid, er det nødvendigt, at vi foretager indgreb for at forhindre den økonomiske udvikling i at løbe løbsk. Den vækst, vi har været vidne til, kan vel antage en ensidig karakter i retning af prisstigninger og indkomststigninger, der ikke svarer til samtidige produktionsstigninger, og det må også ud fra vort synspunkt være uønskeligt. Hvis vi nemlig ikke bliver i stand til at beherske den økonomiske udvikling, risikerer vi i løbet af et halvt eller et helt år, eller hvor lang tid der nu vil gå, at komme til at stå over for en situation, hvori vi pludselig